

Reflexe předmětu Audiocafé

Nyní studuji sedmý semestr a předmět Audiocafé jsem si zapsala poprvé. V průběhu studia jsem se audio formě příliš nevěnovala, takže jsem neměla přesnou představu, co si pod pojmem audiodokument představit. O to více jsem byla příjemně překvapená tím, že pojem dokument není úplně přesné označení a že žánr přináší velice různorodý způsob zpracování a do jisté míry i autorské svobody (která je případně ohraničená určitou formou cílového média).

Každá hodina byla pro mě tedy velice různorodá a každý týden jsem se těšila na to, až zjistím, jak daný autor s žánrem pracoval, čím se dílo liší od předchozích a jak na mě bude působit. Skvěle na mě působil také častý umělecký a filozofický přesah jednotlivých dokumentů – celkově se mi semestr velice líbil a každý večer mi něco nového dokázal předat a jiným způsobem na mě zapůsobit.

Nejvíce mě bezpochyby zaujal třetí poslechový večer To je vražda napsala s autorkou Terezou Rekovou. Audiodokument mě naprosto uchvátil. Zaujal mě již vtipný název, v dokumentu se mi moc líbily hrané pasáže s basovým hudebním podkresem i to, s jakou dedikací se autorka do vytváření dokumentu ponořila. Velice přínosná byla také diskuze s autorkou, kterou jsem si natolik oblíbila, že jsem si posléze poslechla všechny díly z této dokumentární série. Z té mě pak velice zaujal díl o seniorských řetězových mailech, o jejichž existenci jsem do té doby vůbec netušila.

V paměti mi utkvěl také první poslechový večer s dokumentem Strom Storm, který mě přiměl zamyslet se nad mým vztahem ke stromům, vybavilo se mi hned několik situací, ve kterých jsem se cítila frustrovaná po pokácení mých oblíbených stromů. Nad tématem mě nikdy nenapadlo se hlouběji zamyslet, ale po poslechu tohoto dokumentu nad ním přemýšlím velice často. Více si také stromů v mém okolí všímám a více obdivuji jejich krásu. Možná to může znít zvláště, ale беру to jako skvělý nový pohled, který mi tento předmět předal.

Co se organizace semestru týče, jedna věc mi poněkud vadila – ale moc dobře vím, že vadí i organizátorům kurzu a že ji nešlo příliš ovlivnit. Bohužel večery v místnosti pod hospodou pro mě byly velice těžké si užít. Samozřejmě byly problémy s ruchy z hospody a malými prostory, největší problém pro mě ale představoval špatný vzduch z důvodu přeplnění místnosti. Velice často mi bylo při posleších nevolno a těžko, jednou jsem po hodině dokonce dostala migrénu. Pokud se tedy v budoucnosti budou v této místnosti konat poslechy, bylo by dobré místnost například dopředu pořádně vyvětrat, popřípadě větrat i v průběhu poslechu. Naopak večery v místnosti v prvním patře jsem si velice užila, atmosféru poslechu také podtrhnula zhasnutá světla, která mi umožnila se lépe ponořit do děje dokumentu.

Patricie Lichardová, 510030

I přes problémy ve spodní místnosti jsem si celý semestr velice užila a mnohé mi předal. Ačkoliv se audiotvorbě z důvodu vady řeči nejspíš nebudu moci věnovat, v mnohém mě dokumenty inspirovaly a rozhodně nelituji, že jsem si kurz zapsala.